

Idees per valorar una llista electoral

Armand Leseurs

Ben segur que, en aquests moments, els partits polítics s'afanyen a preparar uns programes atractius, de cara a les diferents conteses electorals que se'ns vénen a sobre. Ho agraïm i ens agradarà molt que siguin unes propostes realistes i completes.

Nosaltres, els grans i també els jubilats, tenim unes particularitats pròpies i definides, com també les tenen els joves, els madurs, els assalariats i qualsevol col·lectiu. Res d'extraordinari, però que a nosaltres ens preocupen molt. Algunes ens resulten gairebé imprescindibles i a més urgents, perquè ja no ens queda gaire temps per gaudir-ne. Per això, a través d'aquest escrit, voldria fer a mans dels redactors dels programes unes quantes que em semblen més prioritàries, amb la il·lusió que les tinguin en compte.

La Llei de Dependències. Fa força temps que els grups polítics la tenen "en projecte" i fins i tot li han donat data diferents vegades. Però continua al tinter. I per nosaltres és molt important, perquè actualment la dependència no està contemplada com un problema a resoldre. Únicament està prevista la gran invalidesa i per a les persones en activitat laboral i fins als 65 anys. A partir d'aquí ens hem d'arrèglar amb la pensió i el sistema sanitari. I la dependència té un vessant sanitari però també un vessant social i sovint es solapen i, sobretot la part social no està aclarida.

Aquesta Llei ha de definir clarament que protegir la persona amb

dependències és un dret objectiu i no gracioble, quines prestacions tant sanitàries com socials quedaran cobertes, quines institucions es faran càrrec de cadascuna i quines altres prestacions s'hauran de buscar al sector privat, de manera que tot tipus d'invalidesa o dependència quedin inclosos.

Això permetrà que el ciutadà tingui clares les cobertures i qui les cobrirà, que es desenvolupin les assegurances d'invalidesa i que la iniciativa privada inverteixi. I és especialment necessari que quedi inclosa l'atenció domèstica de la persona i de la llar.

Seria molt important que la Llei de Dependències s'aprovi amb un amplíssim acord de tots els grups parlamentaris de manera que quedi assegurada la seva estabilitat davant els canvis de governs.

Un altre aspecte important és el suport psiquiàtric que, almenys per a la persona gran, hauria de quedar cobert per la seguretat social. Aquesta persona, davant la pèrdua total o progressiva de la salut, la indefensió per la impossibilitat de generar-se recursos econòmics i haver quedat en situació precària, la solitud familiar, la pèrdua de l'estima personal en trobar-se sense activitat laboral, etc., situacions que en tot o en part es donen en multitud de jubilats, és especialment sensible i es troba sense cap classe de defensa i sense possibilitats econòmiques de poder accedir a l'ajuda professional.

I què dir de les llistes d'espera? Quan sento els responsables polítics prometre reiteradament reduir-les i sobretot quan diuen que

ho faran per via de decret o normativa, el meu escepticisme és total. Primer perquè ja ho han promès cent vegades en va i segon perquè només hi ha un sistema eficaç per fer-ho: més quiròfans, més metges, més llits, més recursos. Per a les persones grans la llista d'espera es clou, molt sovint, amb la mort, la incapacitat irreversible o la malaltia incurable i això és molt greu i una gravíssima responsabilitat personal per les persones que gestionen els sistemes de salut.

Quantes persones grans i vídues amb pensions minses i totalment insuficients viuen en una gàbia d'or. És a dir, tenen en propietat un pis molt valuós i no poden arribar a fi de mes. La possibilitat de cessió a canvi d'una renda vitalícia i altres sistemes semblants els creen una sensació depriment i angoixosa de pèrdua de la propietat i provoquen baralles i problemes amb els hereus i, per tant, no són realistes i eficaces per resoldre el problema de manca de recursos econòmics. Cal buscar uns altres productes d'assegurança i sabem que algunes companyies i entitats bancàries ho estan treballant i donem per fet que ho resoldran bé. Però l'Administració pública també s'hi ha d'involver especialment en l'aspecte fiscal, donat que avui per avui, la renda que s'esdevingués d'aquest nou producte d'assegurança cotitzaria per IRPF com si fos un ingrés monetari, quan en realitat és un actiu que simplement es gasta.

Parlem del SOVI. No sóc un expert, però em temo que no és estrictament legal negar a una per-